

تأثیر تمرین و رقابت بر عوامل جسمانی و فیزیولوژیکی بازیکنان نخبه والیبال

علیرضا سلیمی آوانسر^۱

محمد افشار دوست^۲

سعید نظری^۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۴/۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۴/۳۰

شنایخت ویژگی‌های فیزیولوژیکی و جسمانی در هر رشته ورزشی از عوامل تعیین کننده و موثر در اجرای ورزشکاران است. ارزیابی این ویژگی‌ها، سال‌هاست که در برنامه مریبیان و ارزیابی تیم‌های ورزشی قرار گرفته است. این پژوهش بر آن است که تاثیر تمرین و رقابت را بر عوامل جسمانی و فیزیولوژیکی بازیکنان نخبه والیبال بسنجد. آزمودنی‌های این تحقیق، ۱۵ بازیکن مرد نخبه والیبال (سن $۲۵/۸ \pm ۶/۵$ ، قد $۱۹۱ \pm ۸/۲$ سانتیمتر، و وزن $۷۸/۲ \pm ۸/۲$ کیلوگرم) بودند که در لیگ برتر سال ۹۰-۹۱ حضور داشتند بود. آزمودنی‌ها در سه مرحله شامل پیش از شروع تمرینات آماده سازی، بعد از ۸ هفته تمرینات آماده سازی (شامل تمرینات استقامتی و قدرتی همراه با تمرینات مهارتی والیبال) و در پایان نیم فصل (۸ هفته تمرینات حفظ آمادگی و انجام ۱۴ مسابقه)، پیرامون عوامل توان بی‌هوایی، قدرت خمث انگشتان، عضلات ناحیه کمربند شانه‌ای، پشتی و پا، چابکی، سرعت، پرش عمودی یکدست، پرش عمودی دو دست، پرش طول، انعطاف‌پذیری و استقامت میان تنۀ مورد سنجش قرار گرفتند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که بین قدرت خمث انگشتان دست چپ و دست راست، عضلات دورکننده، عضلات نزدیک کننده کتف و دراز و نشست بازیکنان والیبال در پایان مرحله آماده‌سازی و نیم فصل تفاوت معنی داری وجود ندارد ($P > 0.05$). همچنین، توان بی‌هوایی، چابکی، سرعت، پرش طول، پرش ارتفاع یک دست و پرش ارتفاع دو دست، بازکننده‌های پا و عضلات پشتی در پایان مرحله آماده سازی در بازیکنان والیبال افزایش معنی داری دارد ($P < 0.05$) که این عوامل در پایان نیم فصل تفاوت معنی داری را نشان ندادند ($P > 0.05$). ولی انعطاف‌پذیری بازیکنان والیبال در پایان مرحله آماده سازی و نیم فصل در هر دو مرحله افزایش معنی داری یافت ($P < 0.05$). نتیجه

E-mail:alireza_sa_28@yahoo.com

^۱ متخصص علم تمرین از آلمان، استادیار دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی دکترای تربیت بدنی

^۳ کارشناس ارشد تربیت بدنی

آن که افزایش عوامل آمادگی جسمانی و تاثیر آنها در بهبود عملکرد ورزشکاران، نشان دهنده اهمیت این عوامل و کنترل آنها در مراحل آماده سازی و رقابت است.

واژگان کلیدی: تمرین، آماده سازی، عوامل جسمانی و والیبال

شناخت ویژگی‌های جسمانی و فیزیولوژیکی در هر رشته ورزشی از عوامل تعیین کننده و موثر در اجرای ورزشکاران است. ارزیابی ویژگی‌های پیکری و فیزیولوژیکی، سال‌هاست که در برنامه مربیان و ارزیابی تیم‌های ورزشی قرار گرفته است.(قرارخانلو و همکاران، ۱۳۸۵) برای اطمینان از اینکه ورزشکاران نیازمندی‌های جسمانی، فیزیولوژیکی، روانی، و مهارتی را به دست آورده‌اند، از آزمون‌های متعدد استفاده می‌شود. بنابراین، در تعیین وضعیت مهارت و سطح توانایی‌های ورزشکاران، تعیین نقاط قوت و ضعف و طراحی تمرین بر مبنای آنها و اندازه‌گیری پیشرفت ورزشکاران، استفاده از آزمون‌ها ضروری است.(شپارد، ۲۰۰۸) تمرین موجب تغییرات مثبتی در ویژگی‌های فیزیولوژیکی، آنتروپومتریک و بیوشیمیایی می‌شود که آن را می‌توان به فعالیت‌های مناسب نسبت داد.(لایدور و زیو، ۲۰۰۹؛ شپارد و همکاران، ۲۰۰۹) والبیال رشته تناوبی است که نیازمند تلاش‌های کوتاه مدت متوالی باشدت بالا و دوره‌های فعالیت باشدت پایین است. ورزشکار حین این دوره‌های شدید متوالی کوتاه مدت در فعالیت‌های پرشی برای دفاع و حمله درگیر است.(گبت و همکاران، ۲۰۰۷) امروزه، بازیکنان نخبه والبیال سریع تر، قوی تر و در شرایط فیزیکی بهتری به نسبت گذشته هستند که این نشان دهنده برخورداری از مهارت‌های توسعه یافته و تمرینات منظم با برخورداری از قدرت، توان و آمادگی‌های خاص آن رشته ورزشی است. تحقیقات نشان می‌دهد که ورزشکاران موفق در ورزش‌های خاص دارای ویژگی‌های بدنی و فیزیولوژیکی منحصر به فردی هستند. دانستن این ویژگی‌ها مهم، عامل تعیین کننده و موثری در اجرای ورزشکاران می‌باشد.(بیشف و همکاران، ۲۰۰۵) ویژگی‌های پیکرسنجی و جسمانی به عنوان پیش نیاز بسیار مهم در والبیال و موفقیت آن به شمار می‌آیند و ظرفیت‌های فیزیولوژیکی، نقش مهمی را در آمادگی و انتخاب بازیکنان نخبه ایفا می‌کند.(گبت و جورجیف، ۲۰۰۷) تمرینات دوره آماده‌سازی معمولاً به تمرین مهارت‌های حرکتی اختصاص می‌یابند، در حالی‌که دوره‌های رقابت ابتدا بر بهبود تکنیک‌ها و تاکتیک‌ها تمرکز دارد.(بوسکو، ۲۰۰۹) هدف از تمرینات قبل از فصل، رسیدن به اوج آمادگی جسمانی و دیگر پارامترها در شروع فصل است، اما هدف از تمرینات در حین فصل، حفظ این آمادگی‌های کسب شده از مرحله آماده‌سازی است. آگاهی از تغییرات ویژگی‌های جسمانی و کنترل آن در مرحله آماده سازی و رقابت بازیکنان والبیال، اطلاعات با ارزشی را درباره ویژگی‌ها و نیمرخ جسمانی افراد فراهم می‌کند. همچنین، می‌تواند از تغییراتی

که به عملکرد آسیب می رساند، پیشگیری کند.(میلانسه و همکاران، ۲۰۱۲) تراجکوئیچ^۱ و همکاران(۲۰۱۲) به بررسی تاثیرات ۶ هفته تمرينات آماده سازی بر عملکرد جسمانی در ۱۶ بازیکن نخبه والیبال پرداختند. نتایج یافته های آنها نشان داد که در پایان مرحله آماده سازی، سرعت بازیکنان بهبود معنی داری پیدا کرد، ولی چابکی و پرش عمودی، پرش طول و پرش اسپیک تغییر معنی داری نکردند. همچنین، مانا^۲ و همکاران (۲۰۱۲) به بررسی ۸ هفته تمرينات آماده سازی و ۴ هفته رقابت بر شاخص های پیکر سنجی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی در بازیکنان والیبال پرداختند. آنها افزایش معنی داری را در توان بی هوایی، حداقل اکسیژن مصرفی، قدرت عضلات پشتی و قدرت گرفتن انگشتان در پایان مرحله آماده سازی و رقابت گزارش کردند. شپارد^۳ و همکاران (۲۰۰۹) نیز به بررسی تغییرات ۱۲ ماه تمرين بر بازیکنان والیبال بین المللی پرداختند و نتیجه گیری کردند که قدرت، توان و سرعت، رابطه مستقیمی با توان پریدن دارند و به دنبال آن افزایش معنی داری در انواع مختلف پرش مشاهده می شود. با توجه به اینکه حین دوره های طولانی مدت فصل رقابت، مریبان والیبال بیشتر بر روی تمرينات تاکتیکی و تکنیکی متمرکز می شوند و حجم تمرينات اختصاص داده شده به تمرينات آماده سازی و قدرتی کاهش می یابد، ممکن است منجر به تغییرات ناخواسته در جنبه های منتخبی از نیمرخ آمادگی های جسمانی بازیکنان شود.(مارکیوز و مارینهو، ۲۰۰۹) همچنین، تاکنون مطالعات بسیار اندکی پیرامون بررسی تاثیرات تمرينات آماده سازی و رقابت بر عوامل آمادگی جسمانی بازیکنان نخبه شده است.(شپارد و همکاران، ۲۰۰۹) از طرف دیگر، نتایج آزمون های آمادگی جسمانی به مریبان اجازه شناسایی و تعیین توانایی های بازیکنان را می دهد و احتمالاً در طراحی برنامه های تمرين و نیز ثبت تغییرات عملکرد بازیکنان در طول فصل کاربرد دارد.(جلال الدین و همکاران، ۲۰۱۱) از آنجا که آزمودنی های این تحقیق بازیکنان نخبه ای هستند که از سابقه حضور در رده های مختلف تیم ملی برخوردارند و پیشینه علمی مرتبط با ویژگی های جسمانی و فیزیولوژیکی بازیکنان نخبه والیبال ایران در این زمینه وجود ندارد، این تحقیق به اجرا درآمد.

مواد و روش ها

از آنجا که تحقیق حاضر به بررسی اثر متغیرهای مستقل (تمرينات آماده سازی و رقابت) بر متغیرهای وابسته (عوامل آمادگی جسمانی) پرداخته است، از گروه ها پیش آزمون، میان آزمون و پس آزمون به عمل

¹Trajkovic N

²Manna

³Sheppard J

آمد و نظر به اینکه کنترل تمام متغیرهای مخل امکان پذیر نبود، این پژوهش در تقسیم بندی طرح های نیمه تجربی بدون گروه کنترل قرار گرفت.

جامعه آماری این تحقیق، بازیکنان نخبه والیال حاضر در لیگ برتر سال ۹۰-۹۱ بودند.

با توجه به مشکل بودن دسترسی به تیم‌های نخبه در بلندمدت، یکی از تیم‌های حاضر در لیگ برتر به صورت انتخابی به عنوان نمونه تحقیق انتخاب شد. ویژگی‌های وزن، شاخص توده بدن و درصد چربی آزمودنی‌های این تحقیق مشتمل از ۱۵ بازیکن مرد نخبه والیال (سن $25/8 \pm 6/5$ ، قد $191 \pm 8/2$ سانتیمتر، وزن $88/2 \pm 8/2$ کیلوگرم) که در لیگ برتر حضور داشتند، در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱ : (میانگین \pm انحراف معیار) وزن، شاخص توده بدن، درصد چربی بازیکنان والیال در ۳ مرحله

متغیرها	شروع تمرینات	پایان مرحله آماده سازی	نیم فصل
وزن بدن (کیلوگرم)	$88/2 \pm 8/4$	$88/2 \pm 8/7$	$88/1 \pm 8/6$
شاخص توده بدن (kg/m ²)	$24/5 \pm 1/7$	$24/6 \pm 1/5$	$24/4 \pm 1/5$
درصد چربی (%)	$14/9 \pm 3/9$	$14/6 \pm 3/3$	$14/4 \pm 3/1$

آزمودنی‌ها در سه جلسه مجزا به آزمایشگاه دانشکده تربیت بدنی دانشگاه شهید بهشتی دعوت شدند: جلسه اول، پیش از شروع تمرینات آماده سازی؛ جلسه دوم، بعد از ۸ هفته تمرینات آماده سازی؛ جلسه سوم، بعد از ۸ هفته و انجام ۱۴ مسابقه (پایان نیم فصل). در جلسه اول، آزمودنی‌ها با محیط آزمایشگاه و نحوه انجام مراحل مختلف آزمون‌ها آشنا شدند. در تمام جلسات، آزمودنی‌ها از ۴۸ ساعت قبل، هیچ گونه فعالیت بدنی نداشتند و در استراحت کامل بودند. بعد از پوشیدن لباس ورزشی، ابتدا وزن (ترازوی دیجیتالی Seca با دقت ۰/۰۱ کیلوگرم)، قد (قد سنج Seca با دقت ۱/۱ سانتیمتر) و شاخص توده بدنی^۱ آنها اندازه Body گیری شد. برای اندازه گیری شاخص توده بدنی و درصد چربی از روش مقاومت بیوالکتریک (Scan- plus Composition Analyzer) استفاده شد. سپس از آزمودنی‌ها توسط دستگاه نیرو سنج موجود در آزمایشگاه، اندازه گیری قدرت خمش انگشتان، عضلات ناحیه کمربند شانه ای، پشتی و پا به عمل آمد. آنگاه، برای اجرای آزمون وینگیت بر روی دوچرخه قرار گرفتند. آنها برای گرم کردن،

¹ BMI

چند حرکت کششی و مدت ۳ تا ۵ دقیقه رکاب زدن آرام را انجام می دادند و از آنها خواسته شد که نهایت تلاش خود را در اجرای آزمون به عمل بیاورند. به منظور پیشگیری از اثر خستگی بر نتایج آزمون‌ها، هر آزمون به جز آزمون وینگیت، ۲ نوبت تکرار شد و پس از این مرحله، آزمودنی‌ها ۶ ساعت استراحت نمودند. بعد از ظهر همان روز، آزمون‌های تخصصی مربوط به آمادگی جسمانی بازیکنان والیبال از جمله: چابکی، سرعت، پرش عمودی یکدست، پرش عمودی دو دست، پرش طول، انعطاف پذیری و استقامت میان تنہ در سالن آکادمی ملی المپیک از آنها گرفته شد.

روش اجرای آزمون‌ها

ترکیب بدن

برای اندازه‌گیری درصد چربی و شاخص توده بدنی آزمودنی‌ها، از دستگاه آنالیز امپدانس بیوالکتریک^۱ ساخت کشور کره استفاده شد. به منظور برآورد صحیح دستگاه از وزن بدن، درصد چربی و شاخص توده بدنی آزمودنی‌ها، این آزمون با رعایت موارد زیر انجام شد:

- آزمودنی‌ها قبل از اجرای آزمون نسبت به تخلیه روده و مثانه خود اقدام کردند.
- آزمودنی‌ها با حداقل پوشش روی دستگاه قرار می‌گرفتند.
- در حین انجام آزمون، هیچگونه وسیله فلزی به همراه آزمودنی‌ها نبود.
- دمای آزمایشگاه بین ۲۰-۲۴ درجه سانتی‌گراد کنترل شد.

قدرت خمس انگشتان

ابزار مورد استفاده برای این عامل، دینامومتر^۲ بود و توانایی حداکثر فشار واردشده به دسته دینامومتر به عنوان قدرت دست ثبت می‌گردید.(شیمال و همکاران، ۲۰۱۱)

قدرت عضلات پشتی

از دینامومتر^۳ (مدل ۰۳۹۰-۱۲) برای اندازه‌گیری قدرت عضلات پشتی و بازنگنده پا با روش استاندارد استفاده شد.(جانسون و نلسون، ۱۹۹۶)

قدرت عضلات نزدیک کننده کتف

¹ Scan- plus Body Composition Analyze

² Digital hand grip SH5003

³ Back-leg-chest Dynamometer

جهت اندازه گیری قدرت عضلات نزدیک کننده کتف به آزمودنی گفته شد، دستگیرهای نیروسنجد عضلات نزدیک کننده کتف^۱ را در جلوی قفسه سینه طوری در دو دست نگه دارد که بازوهای وی موازی با سطح زمین قرار گیرد و پس از آمادگی، با نهایت قدرت شروع به دور کردن دسته های نیرو سنجد از یکدیگر کند. عقربه نیروسنجد بیشترین نیروی وارد جهت دور کردن دستگیره ها را نشان می دهد و در همان حالت ثابت می شود. پس از استراحت دادن به آزمودنی و صفر کردن عقربه- با اعلام امادگی او- یک بار دیگر این آزمون انجام شد و بیشترین درجه نشان داده شده توسط عقربه نیروسنجد، به عنوان بیشترین قدرت وی ثبت شد. برای اندازه گیری قدرت عضلات سینه ای، مراحل کار شبیه اندازه گیری قدرت عضلات نزدیک کننده کتف بود، با این تفاوت که پس از آمادگی، با نهایت قدرت شروع به نزدیک کردن دسته های نیرو سنجد از یکدیگر می کرد.(شیمال و همکاران، ۲۰۱۱)

آزمون ۴*۹

به منظور سنجش چابکی، از آزمون ۴*۹ استفاده شد که ترکیبی از رفت و برگشت های سریع است. بهترین زمان به دست آمده از ۲ بار دوی رفت و برگشت در بین این خطوط (از مجموع ۲ نوبت آزمون) امتیاز آزمون ثبت شد.(رجی و همکاران، ۱۳۸۹)

آزمون پرش عمودی یک دست و دو دست

به منظور سنجش قدرت انفعالی پایین تنه، از آزمون پرش سارجنت و پرش دفاع استفاده شد.(شپارد و همکاران، ۲۰۰۹)

آزمون ۲۰ متر سرعت

در این آزمون، آزمودنی دو متر بیشتر از طول زمین والیبال را با فرمان رو، طی می کرد. بهترین زمان به دست آمده از مجموع ۲ نوبت آزمون به عنوان امتیاز آزمون ثبت شد. در آخر برای ارزیابی انعطاف پذیری عضلات شکم و پشت، از آزمون نشستن و رسیدن و استقامت میان تنه از دراز و نشست استفاده شد.

پروتکل تمرینی

پروتکل تمرینی بازیکنان در مرحله آماده سازی شامل ۸ هفته تمرین بود که در هر هفته ۱۰ جلسه تمرین دو ساعته (۳ جلسه قدرتی با وزنه و ۲ جلسه استقامتی، سرعتی و پلایومتریک و ۵ جلسه تمرینات توپی) انجام

^۱ Dynamometer TTM Tokyo, Japan

می گرفت. پروتکل تمرینی بازیکنان در مرحله مسابقات شامل ۸ هفته تمرین و مسابقه بود که در هر هفته ۸ جلسه تمرین دو ساعته (۲ جلسه قدرتی با وزنه و یک جلسه استقامتی، سرعتی و پلیومتریک و ۵ جلسه تمرینات توبی) و ۲ مسابقه در لیگ برتر ملاک عمل بود.

تجزیه و تحلیل آماری

داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ تجزیه و تحلیل شدند. جهت توزیع طبیعی داده ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. برای مقایسه داده ها به منظور بررسی تاثیر تمرین بر عوامل آمادگی جسمانی از آنالیز واریانس یک طرفه مکرر استفاده شد. سطح معنی داری برای تمام تحلیل های آماری ($P < 0.05$) در نظر گرفته شد.

یافته های پژوهش

در جدول ۲ و ۳ توصیف متغیرهای پژوهش (میانگین و انحراف معیار) و مقادیر F و P در سه مرحله، زمان های قبل از شروع تمرینات، پایان تمرینات آماده سازی و نیم فصل ارائه شده است- با توجه به آزمون نرمالیتی، تمامی متغیرهای پژوهش از توزیع طبیعی برخوردار بودند. نتایج آماری داده ها نشان داد که قدرت خمس انگشتان دست چپ و دست راست، عضلات دورکننده، عضلات نزدیک کننده کتف بازیکنان والیبال در پایان مرحله آماده سازی و رقابت تفاوت معنی داری نداشت. ($P > 0.05$) همچنین، بازنده های پا و عضلات پشتی در پایان مرحله آماده سازی در بازیکنان والیبال افزایش معنی داری داشت ($P < 0.05$) که این افزایش در پایان نیم فصل نیز مشاهده شد، ولی معنی دار نبود. ($P > 0.05$) پرش طول، پرش ارتفاع یک دست و پرش ارتفاع دو دست در پایان مرحله آماده سازی در بازیکنان والیبال افزایش معنی داری داشت و پرش ارتفاع دو دست در پایان مرحله آماده سازی در بازیکنان والیبال افزایش معنی داری داشت ($P < 0.05$) که این عوامل در پایان نیم فصل تفاوت معنی داری را نشان ندادند. ($P > 0.05$) نتایج آماری داده ها نشان داد که تمرین و رقابت بر دراز و نشست بازیکنان والیبال در پایان مرحله آماده سازی و رقابت تاثیر معنی داری نداشت، ($P > 0.05$) ولی تمرین و رقابت بر انعطاف پذیری بازیکنان والیبال در پایان مرحله آماده سازی و رقابت تاثیر معنی داری داشت. ($P < 0.05$) چابکی، سرعت و توان بی هوایی (آزمون وینگت) در پایان مرحله آماده سازی در بازیکنان والیبال افزایش معنی داری داشت ($P < 0.05$) که این عوامل در پایان نیم فصل تفاوت معنی داری را نشان ندادند. ($P > 0.05$)

جدول ۲: میانگین و انحراف استاندارد قدرت عضلات در ۳ مرحله آزمون در بازیکنان والیبال

متغیر (قدرت)	شروع تمرینات	پایان آماده سازی	نیم فصل	مقدار P
قدرت خمث دست راست (kg)	۵۲/۵±۲/۲	۵۳/۹±۲/۲	۵۴/۹±۴/۳	۰/۹۳۳
قدرت خمث دست چپ (kg)	۵۵/۶±۳/۶	۵۵/۶±۳/۷	۵۴/۹±۴/۳	۰/۵۱۶
قدرت عضلات بازکننده‌های پا (kg)	۱۶۰/۳±۸/۳	۱۸۹/۷±۱۰/۸*	۱۶۱/۷±۱۰/۳	۰/۰۱۲
قدرت عضلات پشتی (kg)	۱۵۳/۳±۱۰/۴	۱۷۷/۴±۹/۴*	۱۷۱/۲±۱۲/۴	۰/۰۰۷
قدرت عضلات دور کننده کتف (kg)	۳۹/۵±۴/۲	۴۳±۵/۵	۴۸/۳±۴/۳	۰/۱۹۷
قدرت نزدیک کننده کتف (kg)	۴۸/۲±۴/۳	۵۱/۱±۵	۵۰/۳±۴/۹	۰/۵۱۱

*تفاوت معنی دار نسبت به مرحله شروع تمرینات

جدول ۳: میانگین و انحراف استاندارد عوامل آمادگی جسمانی در در ۳ مرحله آزمون در بازیکنان والیبال

متغیر وابسته	شروع تمرینات	پایان آماده سازی	نیم فصل	مقدار P
پرش طول (cm)	۲۵۹/۲±۷/۶	۲۶۵/۳±۷/۵*	۲۶۰/۱±۶/۳	۰/۰۰۰
پرش ارتفاع یک دست (cm)	۳۱۰±۴/۶	۳۱۴/۳±۴/۵*	۳۰۹±۵/۳	۰/۰۰۱
پرش ارتفاع دو دست (cm)	۲۹۶±۴	۳۰۰±۶*	۲۹۷±۳	۰/۰۰۶
درازو نشست	۶۲/۳±۶/۸	۶۳/۴±۸/۳	۶۲/۲±۷/۴	۱/۲۵
سرعت ۲۰ متر (s)	۳/۷۱±۰/۰۶	۳/۶۶±۰/۰۵*	۳/۷۰±۰/۰۷	۰/۰۳۹
چابکی (s)	۸/۷۱±۰/۳۴	۸/۱۸±۰/۲۹*	۸/۲۵±۰/۳۸	۰/۰۰۹
انعطاف پذیری (cm)	۱۸/۵±۷	۲۱±۱/۸*	۲۰±۱/۶*	۰/۰۰۴
آزمون وینگت (wat)	۷۸۳±۵۷	۸۲۳±۵۹*	۸۱۳±۵۸	۰/۰۰۴

*تفاوت معنی دار نسبت به مرحله شروع تمرینات

بحث و نتیجه گیری

هدف از انجام این تحقیق، بررسی تاثیر یک دوره آماده‌سازی و رقابت بر عوامل فیزیولوژیکی و جسمانی بازیکنان نخبه والیبال بود. یافته های پژوهش، تاثیر معنی دار تمرین را بر عوامل آمادگی جسمانی- به جز دراز و نشست - در پایان مرحله آماده سازی نشان داد. همچنین، در پایان نیم فصل به جز انعطاف پذیری، دیگر عوامل تفاوت معنی داری را نسبت به شروع تمرینات و پایان مرحله آماده سازی نشان ندادند.

از لحاظ فیزیولوژیکی، رشته والیبال نیازمند اجرای فعالیت های شدید برای انجام مهارت‌هایی مانند پرش و اسپک است.(زانگ، ۲۰۱۰) گزارش شده است که بازیکنان والیبال ۳۰ تا ۲۵۰ حرکت توانی بالقوه را در ۵ ثانیه بازی اجرا می کنند که غالباً این حرکات بر پایه پرش‌ها شکل گرفته است.(هاساگاوا و همکاران، ۲۰۰۲) ۴۵ درصد از کل فعالیت های بازی را حرکات وضعیت های حمله و دفاع شامل می شود و ۸۰ درصد از امتیازات کسب شده در بازی های بین المللی، بر گرفته از این حرکات است. اجرای عملکرد این مهارت والیبال- بعلاوه سرویس- مرتبط و وابسته به ارتفاعی است که این حرکات در سطح تور رخ می دهد و به وسیله ظرفیت ورزشکار در پرش عمودی از مرکز ثقلش تعیین می شود.(کلودیو، ۲۰۰۸) بازیکنان والیبال می توانند به عنوان بازیکنان توانی قلمداد شوند. بنابراین، توسعه ظرفیت پرش، توان پاها، قدرت و شتاب بازیکنان در طرح ریزی برنامه تمرین برای آنها از اهداف مهم به شمار می رود.(دریس و همکاران، ۲۰۰۹؛ بوسکو، ۲۰۰۹) بنابراین، بازیکن والیبال باید از توان بالایی در پایین تنہ به منظور اجرای متوالی پرش در اسپک، دفاع و سرویس برخوردار باشد. در این پژوهش، از آزمون های پرش طول، پرش ارتفاع یک دست، پرش ارتفاع دو دست و قدرت عضلات بازکننده پا برای سنجش توان و قدرت عضلات پایین تنہ استفاده شد. نتایج نشان دادند که بعد از مرحله آماده سازی، این عوامل افزایش معنی داری داشتند که با نتایج استانگالالی (۲۰۰۸)، شپارد (۲۰۰۸) و ویگو (۲۰۰۳) همخوانی دارد. بومپا سه نوع توان را برای بازیکنان والیبال مطرح می کند و آن را عاملی کلیدی در والیبال می داند: ۱. توان بلند شدن^۱ ۲. توان واکنش^۲ ۳. توان استقامت. شپارد و همکاران (۲۰۰۹) به طور عمومی و منطقی بیان نمودند که بازیکنان والیبال با توجه به ماهیت این ورزش و دارا بودن حرکات ماهرانه در زمین و پرش های عمودی و پی در پی، نیازمند سرعت و توان عضلانی هستند. همچنین، محققان رابطه مثبتی بین توانایی در پرش با تعداد اسپک، میزان موفقیت در اسپک و تعداد دفع و سرویس پیدا کردند.(مارکیوز و مارینه، ۲۰۰۹) بهترین بهبود در عملکرد

¹Take-off power

²Reactive power

و اجرا زمانی اتفاق می افتد که تمرین مرتبط با نیاز های ورزشی و تکنیکی طراحی شود و بتواند تحریک لازم را بر سیستم های مورد نظر اعمال کند.(مور و فرای، ۲۰۰۷) در نتیجه، افزایش معنی دار توان و قدرت عضلات پایین تنہ می تواند مرتبط با تمرینات وزنه پایین تنہ، تمرینات پلویمتریک پایین تنہ، اجرای مهارت های پرش در طول اجرای تکنیک ها باشد. در پایان فصل این عوامل افزایش یافتند، ولی معنی دار نبودند که آن را می توان به تمرکز بر روی مسابقات، کاهش حجم تمرینی و تمرکز بر روی تمرینات حفظ آمادگی نسبت داد. در این تحقیق، سرعت $20 \text{ متر} \times 9$ بعد از مرحله آماده سازی، کاهش معنی داری را نشان دادند که با نتایج تراجکوویچ و همکاران (۲۰۱۲) همخوانی دارد. چابکی به معنای واکنش صحیح و سریع در مقابل حرکت دیگر بازیکنان و توب است. افزون بر این، چابکی را توانایی در کنترل تعادل با تغییر ریتم حرکات در زمانی محدود و توانایی در تغییر جهت بدن بدون از دست دادن سرعت تعریف کرده اند. پیش بینی واکنش های سریع در مقابل توپی که به خوبی آبشار زده شده، یا واکنش در برابر توپی که به نوک انگشتان دفاع برخورد کرده است، یا قرار گرفتن در موقعیت پاس دادن، یا رسیدن به دفاع کنار در پاس های لب تور با گام های ضربدر یا پا بغل همگی مصدق چابکی در والیبال هستند.(شوندی، ۱۳۸۵) با توجه به اهمیت چابکی در والیبال، تمرینات ویژه ای برای ارتقای این قابلیت طراحی و برنامه ریزی شده است. در بازی والیبال، بازیکنان با توجه به حرکت توب، سرعت حرکت خود را تنظیم می کنند.(بریدویچ، ۲۰۰۳) انجام بازی ها و مسابقات سطح بالا بدون چابکی مطلوب عملا امکان پذیر نیست. افزایش در سرعت و چابکی بازیکنان را به ماهیت انفجری و تکراری مهارت های والیبال منسوب دانسته اند.(اسپک، دفاع، شیرجه) گفت بیان کرده که مهارت های پایه ای مبتنی بر بازی والیبال نقش بسزایی در افزایش چابکی و سرعت دارند، ولی تاثیر کمتری بر ویژگی های پیکرسنجی و دیگر عوامل فیزیولوژیکی دارند.(گبت و جورجیف، ۲۰۰۷) در پایان فصل، این عوامل کاهش یافتند، ولی معنی دار نبودند که آن را می توان به تمرکز بر روی مسابقات و تاکتیک ها، کاهش حجم تمرینی مرتبط با تمرینات سرعتی و چابکی منسوب دانست. دراز و نشست در بازیکنان تفاوت معنی داری را در سه مرحله آزمون نشان نداد که با کمی دقت می توان به بالا بودن تکرار آنها در مراحل مختلف پی برد- بالا بودن آن را می توان به داشتن آمادگی های قبلی و آمادگی های کسب شده بازیکنان در این زمینه مرتبط دانست.

انعطاف پذیری بازیکنان در بعد از تمرینات آماده سازی و نیم فصل افزایش معنی داری داشت. انعطاف پذیری ناحیه کمری و لنگی و شانه نقش اساسی در اجرای مطلوب مهارت ها و کمک به دامنه حرکتی مفاصل حین اجرای ورزشی دارد و وجود رابطه مثبت و معنی داری بین مهارت پنجه و پاس با انعطاف

پذیری موید این نقش است. اگر همه مفاصل یک بازیکن والیبال قابلیت حرکت در کل دامنه حرکتی را داشته باشند، به گونه ای که ورزشکار قادر به انجام مهارت های والیبال بدون آسیب دیدگی باشد، می توان بدن وی را انعطاف پذیر دانست.(افضل پور و همکاران، ۱۳۸۸) انعطاف پذیری در ورزشکارانی که از دست های خود برای آبشار زدن در موقعیت حمله، بستن زاویه به هنگام دفاع و شیرجه رفتن به منظور توپ گیری استفاده می کنند، به وضوح دیده می شود. افزایش انعطاف پذیری در طول مرحله آماده سازی و رقابت را می توان به انجام تمرینات ویژه والیبال و تمرینات کششی در طول این مرحله دانست که بخش اعظم تمرینات را گرم کردن مرتبط با کشش عضلات پایین تنه تشکیل می دهد. نکته قابل توجه آن که انعطاف پذیری، شاخصی است که در مدت زمان کوتاهی دست یافتنی است و برای حفظ آن باید تمریناتی در بلند مدت انجام شود.(شوندی، ۱۳۸۵) نکته دیگر این که کوتاهی عضلات همسترینگ در بعضی از بازیکنان والیبال سبب کم بودن انعطاف پذیری آنها می شود. در تحقیق حاضر، اوج توان به عنوان شاخصی از عملکرد بی هوایی در ورزشکاران در مرحله آماده سازی افزایش معنی داری داشت که بنا بر یافته های پژوهشی، به هنگام بیش تمرینی، عملکردهای بی هوایی و عملکردهای ویژه آن رشته ورزشی کاهش می یابد.(کونا و همکاران، ۲۰۰۶) کالج طب ورزش المپیک انگلستان بیان کردند اوج توان در افراد دچار بیش تمرینی نسبت به گروه کترول و سطوح اولیه کاهش می یابد. والیبال رشته تناوبی است که نیازمند تلاش های کوتاه مدت متوالی باشدت بالا و دوره های فعالیت باشدت پایین است. گبت و همکاران (۲۰۰۷) بیان نمودند که تلاش های کوتاه مدت شدید در والیبال به همراه کل مدت زمان فعالیت بازی همچنین، در حین سرعت های مختلف، پرش ها (دفاع و اسپک) و حرکات بسیار شدید در زمین بازی نیازهای قابل توجه ای بر روی سیستم عصبی عضلانی اعمال می شود که بازیکنان والیبال نیازمند توسعه توانایی حداکثر توان هوایی و بی هوایی می باشند. از لحاظ فیزیولوژیکی، رشته والیبال نیازمند اجرای فعالیت های شدید برای انجام مهارت های مانند پرش و اسپک است.(لیدور و زیو، ۲۰۱۰، گبت و همکاران، ۲۰۰۷) بنابراین، بازیکنان باید از توان بی هوایی برخوردار باشند. اسپک ها و دفاع های انفجاری و آنی بر روی تور هم به اندازه کافی باعث تحریک متابولیسم بی هوایی می شود و لازم است که بازیکنان از ظرفیت بی هوایی بالایی برخوردار باشند. در این تحقیق، اوج توان به عنوان شاخصی از عملکرد فیزیولوژیکی در ورزشکاران در مرحله آماده سازی افزایش معنی داری داشت که نشان دهنده رعایت اصل ویژگی تمرین بهینه بودن تمرینات از لحاظ (حجم، شدت و تکرار)، ریکاوری و آمادگی افراد در پایان

مرحله آماده سازی است. در پایان فصل اوج توان افزایش یافت، ولی معنی دار نبود که آن را می توان به تمرکز بر روی مسابقات، کاهش حجم تمرینی و تمرکز بر روی تمرینات حفظ آمادگی نسبت داد.

قدرت خمس انگشتان، رابطه مستقیمی با نیروی خم کننده عضلات در مفاصل انگشتان و عضلات ساعد و بازو دارد. قدرت خمس انگشتان نقش بسزایی در موفقیت ورزشکاران کشتی، تنیس، هندبال، والیبال و بستکمال بازی می کند؛ برای مثال، ضعف قدرت بازو و گرفتن در بازیکنان تنیس منجر به آرنج تنیس بازان می شود. قدرت گرفتن دست، شاخص فیزیولوژیکی است که تحت تاثیر سن، جنس اندازه بدن قرار می گیرد و به عنوان شاخصی از عملکرد جسمانی ارتباط بسیار قوی با قد، وزن، شاخص توده بدن و شاخص های پیکربندی دارد.(شیمال و همکاران، ۲۰۱۱). در تحقیق حاضر، قدرت خمس انگشتان دست چپ و راست بعد از تمرینات آماده سازی و نیم فصل تفاوت معنی داری را نشان ندادند که این حفظ قدرت را می توان ناشی از تمرکز بر تمرینات قدرتی عضلات ناحیه بازو و ساعد در مرحله آماده سازی دانست - بازیکنان از لحاظ قدرت خمس، دارای سطح بالایی بودند که می توان آن را به فیزیک بدنی، قدرت عضلات بازو، ساعد و مفاصل انگشتان دست مرتبط دانست. محققان رابطه معنی داری بین قدرت انگشتان دست، بالا تنه و پشت با مهارت های والیبال (سرویس، پاس، اسپیک) پیدا کردند و مهارت پنجه و پاس را با قدرت و استقامت عضلانی مرتبط و مهم دانسته اند. سرویس، یک مهارت موثر در بازی والیبال است و از آن به عنوان موج اول حمله یاد می کنند. بدین ترتیب، هر چه بازیکنان بتوانند توب را با قدرت و شتاب بیشتری به حرکت در آورند، دریافت آن برای دریافت کننده مشکل تر خواهد بود.(افضل پور و همکاران، ۱۳۸۸) از طرف دیگر، بازیکن باید بتواند این حرکات قدرتی را در طول بازی به کرات به اجرا در آورد که این خود به استقامت عضلانی بالایی نیاز دارد. بازیکنان نیازمند قدرت در کمربند شانه و عضلات پشتی هستند تا بتوانند با حداقل نیرو به توب بر روی تور نیرو وارد کنند و امتیاز مورد نظر را کسب نمایند.(شوندی، ۱۳۸۵) در بازی والیبال بیشترین امتیاز از طریق اسپیک به دست می آید. در نتیجه، هر چه بازیکن دارای قدرت بیشتری باشد، می تواند در کسب امتیاز موفق تر باشد. در تحقیق حاضر، عضلات دور کننده و عضلات نزدیک کننده تفاوت معنی داری را بعد از مرحله آماده سازی و نیم فصل نشان ندادند که می توان آن را به روش اندازه گیری قدرت و محدود بودن دامنه حرکتی وسیله اندازه گیری و بی میلی بازیکنان به انجام آزمون های بعدی نسبت داد- باید این نکته را مد نظر قرار داد که قدرت این عضلات در حد بالایی قرار دارد. بازیکنان نخبه در ادامه حرکت اسپیک به منظور انتقال نیروی بیشتر به توب، از حرکت کمر و به طور صحیح از عضلات پشتی در ادامه حرکت دستها استفاده می کنند. نتایج این تحقیق افزایش

معنی داری را در قدرت عضلات پشتی و کمری نشان داد که می توان آن را ناشی از تمرینات قدرتی پشت مانند پل اور، سیم کش از عقب، لیفت و پارویی دمبل خمیده دانست که منجر به افزایش قدرت عضلاتی مانند پشت بزرگ، گرد بزرگ و کوچک، فیله، مربع کمری و ذوزنقه می شوند - به عنوان یک نتیجه گیری، می توان آن را ناشی از ماهیت تمرینات (شدت، مدت و نوع) دانست.

بدین ترتیب، می توان نتیجه گیری کرد که با توجه به افزایش عوامل آمادگی جسمانی و تاثیر آنها در بهبود عملکرد و به دنبال آن تاثیر این عوامل بر اجرای مطلوب ورزشکاران می توان به اهمیت عوامل آمادگی جسمانی و کنترل آن ها در شرایط آماده سازی و رقابت پی برد. همچنین، ضروری است که فاکتورهای کنترل و بهینه سازی تمرین را در تیم های شرکت کننده در لیگ های برتر توسعه داد.

منابع

- افضل پور، محمد اسماعیل و رشیدی، عصمت (۱۳۸۸) "پیش بینی موفقیت در والیبال از روی ویژگی های روان شناختی، فیزیولوژیکی و پیکری بازیکنان زن استان خراسان جنوبی". پژوهش در علوم ورزشی. (۲۳).
- رجبی، حمید؛ طریفی، آیدین و شاهین طبع، مهران (۱۳۸۹) "توصیف نیمرخ آمادگی جسمانی و مهارتی بازیکنان نخبه جوان و بزرگسال بسکتبال ایران". فصلنامه المپیک. (۴۹).
- شوندی، نادر (۱۳۸۵) **فیزیولوژی والیبال**. چاپ اول، تهران: انتشارات کمیته ملی المپیک
- قراخانلو، رضا؛ کردی، محمدرضا؛ گائینی، عباسعلی؛ علیزاده، محمد حسین؛ واعظ موسوی، محمد کاظم و کاشف، مجید (۱۳۸۵) **آزمون های سنجش آمادگی جسمانی، مهارتی و روانی**. چاپ اول، تهران: کمیته ملی المپیک
- Bishop, D,Edg,J ,Davis C, Goodman C. (2004) **Induced metabolic alkalosis affects muscle metabolism and repeated-sprint ability**. Medicine and science in sports and exercise. 36(5).
- Bredeweg, S. (2003) **The elite volleyball athlete**. Handbook of Sports Medicine and Science: Volleyball.183-191.
- Classene, A.L, Hlatky, S, Holdhaus, H. (1994) **The role of anthropometric characteristics in modern pentathlon performance in female athletes**. Journal of sports science.12(14).
- Claudio L, Stanganelli, Douardo A, Oncken P, Mnacan S, Costa S. (2008) **Adaptations on jump capacity in Brazilian volleyball players prior to the under-19 world championship**. Journal of strength and conditioning research. 22(3).
- Cunha, G.S., J.L. Ribeiro, and A.R. Oliveira. (2006) **Overtraining: theories, diagnosis and markers**. Revista Brasileira de Medicina do Esporte. 12(5).
- Driss T, Vandewalle H, Quiever J, Miller C, Monod, H. (2001) **Effect of external loading on power output in a squat jump on a force platform, a comparison between strength and power athletes and sedentary individuals**. J Sport Sci. 19(2).

- Gabbet, T.(2006) **Skill-based conditioning games as an alternative to traditional conditioning for rugby league players.** J Strength con Res.20.
- Gabbett, T. and B. Georgieff. (2007) **Physiological and anthropometric characteristics of Australian junior national, state, and novice volleyball players.** The Journal of Strength & Conditioning Research. 21(3).
- Gabbett, T.J. and B. Georgieff.(2006) "**The development of a standardized skill assessment for junior volleyball players**". International journal of sports physiology and performance. 1(2).
- Gabbett, T, Georgieff ,B, Domrow N .(2007)" **The use of physiological, anthropometric, and skill data to predict selection in a talent-identified junior volleyball squad**". Journal of sports sciences. 25(12).
- Galaleldin ,H, Zapartidis I, Ibrahim ,H .(2011) "**A comparative study between talented young Greek and German handball players in some physical and anthropometric characteristics**". Bio.Sport; 28.
- Hasegawa, H, Dziados, J, Newton, RU, Fry, AC, Kraemer, WJ, and Hakkinen, K. (2002) **Periodize training programmes for athletes.** In: Strength Training for sport, Kraemer WJ and Hakkinen, K, eds, London: Blackwell science.
- Indranil ,M, Gulshan ,L,K, Prakash C,D, (2012)"**Effect of training on anthropometric, physiological and biochemical variables of u-19 volleyball players**". Journal of human sport& exercise ISSN. 7(1).
- Jonson, BL, Nelson ,JK.(1996) **Practical measurements for evaluation in physical education.** London: Macmillan Publishing co.
- Krzysztof Busko. (2009) "**Change of power-velocity relationship in volleyball players during an annual training cycle**". Human movement. 10(2).
- Lidor, R. and G. Ziv.(2010) "**Physical characteristics and physiological attributes of adolescent volleyball players-a review**". Pediatrics exercise science. 22:114-134.
- Marques M,C, Marinho D.A. (2009)" **Physical parameters and performance values in starters and non-starters volleyball players: A brief research note**". Fundacotecnica do desporto. 5(3).
- Marques M,C, Van den T,R, Gabbett TJ, Reis VM, Gonzalez badillo JJ. (2009) "**Physical fitness qualities of professional volleyball players:**

determination of positional". The journal of strength and condition research.23..

- Milanese,C, Piscitelli ,F, Lampis,c , Zancarnaro,C. (2012). **Effect of a competitive season on anthropometry and three compartment body composition in female handball players.** Biol.sport; 29:199-204.
- Moore, C.A. and A.C. Fry.(2007). **Nonfunctional overreaching during off-season training for skill position players in collegiate American football.** J Strength Cond Res, 21(3): 793-800.
- Nebojsa,T, Milancovic Z, Sporis G,Milic V,Stankovic R .(2012). **The effects of 6 weeks of preseason skill based conditioning on physical performance in male volleyball players,** journal of strength and conditioning association;26(5)1475-1480.
- Sheppard J,M, Chapman D,W, Gough C, McGuigan M,R. (2009) **Twelve- Month training induced changes in elite international volleyball players.** Journal of strength and conditioning association. 23(7).
- Sheppard J,M and et. al (2008) **Relative importance of strength, power, and anthropometric measures to jump performance of eliteh volleyball players.** J strength Cond Res. 22(3).
- Sheppard, J.M, T.J. Gabbett, L.C.R. Stanganelli, (2009) **An analysis of playing positions in elite men's volleyball: considerations for competition demands and physiologic characteristics.** The Journal of Strength & Conditioning Research. 23(6).
- Shyamal koley and et. al(2011) **Correlations of handgrip strength with selected hand-arm-anthropometric variables in indian inter-university female volleyball players.** Asian journal of sports Medicine. (2).
- Stamm, R, M. Stamm, and S. Koskel, (2002) **Age, body build, physical ability, volleyball technical and psychophysiological tests and proficiency at competitions in young female volleyballers (aged 13-16 years).** Papers on Anthropology.(11).
- Voigt, H and Vetter, K.(2003) **The value of strength-diagnostic for the structure of jump training in volleyball.**Eur J sport Sci.(3).
- Zhang, Y.(2010).**Aninvestigation on the anthropometry profile and its relationship with physical performance of elite Chinese women volleyball players.**MSc thesis,southern Cross University,Lismore,NSW

The effect of Training and Competition on Physical Factors and Physiological of Elite Volleyball Players

Alireza Salimi Avansar

Ph.D., Assistant Professor in Exercise Science, Shahid Beheshti University

Mahmood Afshardoust

Ph.D. Student in Physical Education

Saeed Nazari

Master degree in Physical Education

Received: 22 Jun 2014

Accepted: 21 Jul 2014

One of the determining and effective factors in the performance of athletes, in all kinds of sports, is having knowledge of their physiological and physical characteristics. For several years, coaches have considered these characteristics to evaluate performance of sport teams. The Subjects were 15 elite volleyball players (age 25.8 ± 6.5 , height 191.0 ± 8.2 , weight 88.2 ± 8.2) participating in Super League year 90-91. Factors of anaerobic power, hands grip, the muscles of the shoulder girdle, back and legs, agility, speed, vertical jump one hand and two hands, long jump, flexibility, endurance and the body were measured in subjects, in three stages: before preparation for training, after eight weeks of preparation (including endurance, strength, and specific skill training) and the half-season (8 weeks and 14 workouts to maintain fitness competition).

Results revealed that right and left hands grips, adductor and abductors muscles shoulder and sit up, had no significant differences after the period of preparation and half-season in volleyball players ($p > 0.05$). Also, anaerobic power, agility, speed, long jump, vertical jump one hand and two hands, leg and back extensor muscles had a significant increase after a period of preparation in volleyball players. ($p < 0.05$) These factors did not show a significant difference in the half-

season. ($p>0.05$) But the flexibility had a significant increase after a period of preparation and half-season in volleyball players. ($p<0.05$)

On the conclusion, increase in fitness factors and their impact on performance, indicates the importance of these factors and their controlling role in periods of preparation and during competition.

Key words: Training, Preparation, Physical Factors and Volleyball